

Povestea curcubeului (legendă)

Șapte stele multicolore au alunecat într-o dimineată de pe boltă și au căzut pe Pământ. Au încercat să se înalțe din nou, fluturându-și razele, dar zadarnic. Simțindu-se într-un loc străin și îndepărtat, au început să plângă.

Și lacrimile stelei albastre au colorat mările și văzduhul; iarba și pădurea și-au luat culoarea din lacrimile stelei verzi; florile au îmbinat culorile celorlalte stele. Lumea devenea tot mai frumoasă pe Pământ, dar stelele nu-și încetau plânsul.

Viețuitoarele s-au strâns toate înduioșate și au încercat să le ajute. Păsările s-au oferit să le înalțe pe aripile lor. Dar în scurtă vreme au fost învinse de atâta înălțime. Au mulțumit pentru frumosul penaj cu care s-au ales din nobila încercare și au cerut sfatul altor ființe.

Împăratul Păianjenilor veni în sfârșit, după multă gândire, cu o idee.

- Numai singure vă veți putea salva – le zise. Pentru aceasta, timp de șapte ani învățați să toarceți fir din propriile lacrimi. Apoi, vă veți urca pe vârful cel mai înalt și veți înălța un pod de pânză subțire până la cer.

Așa făcură. Și când viețuitoarele pământului văzură calea multicoloră înălțată pe cer, știură că stelele în sfârșit ajunseră iarăși la casa lor. Se bucurară, dar le păru și rău, pentru că le îndrăgiseră foarte.

Își alinară părerea de rău privind culorile cu care stelele înzestraseră Pământul. Când și când, după ce ploaia spăla văzduhul, pământenii revedeau cu nostalgie podul stelelor

colorat în **roșu, orange, galben, verde, albastru, indigo și violet**. Îi dădură numele de **CURCUBEU**, semnul apropierii dintre Pământ și Cer.

Vocabular:

zadarnic: care e fără folos, fără rost, inutil, nefolositor;

nobilă: cinstită, generoasă, aleasă;

văzduh: cer, aer, spațiu.

1. Răspundeți la întrebări:

a) Cum au ajuns steluțele pe Pământ?

b) De ce mările și văzduhul sunt albastre?

c) Ce sfat le-a dat Împăratul Păianjenilor?

d) Când văd oamenii curcubeul?

2. Completează și colorează un curcubeu.

